

DOĞU TÜRKİSTAN'IN KIZIL ÇİN İSTİLASINA MAFUZ KALİŞİNİN 22.

YILDÖNÜMÜ MÜNASEBETİYLE

BÜYÜK TÜRK MİLLETİ'NE, İSLAM ALEMİ VE HÜR DÜNYA'YA SESLENİYORUZ ki:

Bir zamanlar bir ülke vardı. Havası hür, toprağı hür, suları hür, insanları hür, hayvanları bile hürdü. Ceylân gözlü kızları elma yamaklı, arslan pençeli erkekleri şahin bakışlıydı. İhtiyarları şefik ve rahim, gençleri edepli ve saygılıydı. Zengininin sofrası herkese açıktı; fakirinin sırtı pek, karnı tok idi. Mekteplerinden ilim ve irfan, ahlâk ve nizam fışkırırdı. İlim ve medeniyette Dünyanın merkezi olmus, Doğu ve Batı ilimlerinin birbirine aktarılmasında, insanlığın müsterek malı olan ilim ve medeniyetin devamlılığını sağlamakta birinci rolü oynamıştı. Bu ülkede oturan insanların Türklüğe, İslâma ve insanlığa, tarih sayfalarına sığmavacak kadar büyük kıymetleri dokunmuştu. Bu sebeple bütün dünyaca bilinir, adı hürmetle ve minnetle anılırdı. Doğudan batıya mal götürüp getiren kervanlar, tarihi "İpek Yolu" bu topraklardan geçer ve muhafız dahi kullanmazlardı. O ülkenin evlerinde de kapılar vardı, fakat kilit nedir bilinmezdi. Çünkü o ülkede mal, can, ırz ve namus emniyeti tam idik. Velhasıl böyle bir ülke idi ki, güleni şöyle dursun, ağlıyanı bile bahtiyardı. Bu ülke, fasılasız 2500 senelik Türk yurdu olan Türkistandı.

Bugün artık o ülke bir "ülke" değildir. Parça parça edilmiş, sözde devletçiklere ayrılmıştır. Ne havası, ne toprağı, ne suları ve ne de insanları ve hayvanları hürdür artık. Kızlarının yüzü soldu, gençlerinin pençesi gevşedi, gözlerinde fer kalmadı. O derece zulme ve açlığa maruz bırakıldı o ülkenin insanları...Ne kimsede saygılı olacak hal ve ne de şefik ve rahim olmaya mecal kaldı. Mektepleri kapatıldı, ilim ocakları söndürüldü. Bugün artık o ülkede büyük âlimler, insanlığa hizmete koşan adamlar yetişmiyor, yetistirilmiyor. Bu sebeple ve kızıl bir çemberin içinde bulunduğundan bu ülkeyi insanlık bilmiyor, adını işitmiyor. Bu ülkenin aileleri dağıtıldı, kadınları, kızları ve çocukları bilinmez uzak diyarlara; erkekleri ise kamplarına sevkedildi. O ülkede doğudan batıya yine kervanlar gider gelir. Hem de motorize kervanlar. Lâkin bu kervanlar o ülkeden mal götürür, emek mahsulü mâdenî, zirai ve hayvanî her türlü ham ve manûl madde tasır zâlimler ülkesine... Ve oradan açlık, gözyaşı, kirbaç, zulüm ve ölüm getirir.

Velhasıl bir zamanların Hür Türkistan'ı, zâlim Moskof ve Çîn'in emperyalist idaresi altında parça parça edilmiştir. Yirminci asrın ikinci yarısında, sömürgelerin istiklâlde kavuşmak için yarışa girdiği bu devirde Türkistan esir, Türkler esirdir.

Esir Türkler ve Esir Türkistan bir beyannamenin sayfalarına sığmaz. Bu sebeple, Kızıl Çin esareti altına alınışının 22. yılı olması

dolayısıyla biz sadece "Doğu Türkistan Fâciası"ndan bahsedeceğiz. Bütün Hür Türklere, bütün Müslüman âlemine ve bütün Hür Dünya milletlerine bu fâciayı duyurmak istiyoruz.

Doğu Türkistan, Büyük Türkistanın bölünmez bir parçası, adı üstünde, doğu kısmıdır. Tıpkı Doğu Anadolu, Batı Anadolu; Doğu Amerika, Batı Amerika gibi. 2500 senelik bir Türk yurdudur ve halkı bugün dahi, emperyalist Çin'in getirip yerleştirdiği Çinliler hariç, tamamen Müslüman Türktür ve nüfus 10 milyondan fazladır. Çin-Moğolistan-Sibirya-Batı Türkistan-Afganistan-Pakistan-Hindistan ve Tibet arasında, Altay ve Tanrı dağlarının, Taklamakan çölünün kapladığı 1.828.412 km² büyüklüğünde bir ülkedir. Tarihte halkı hep hür yaşamış, siyasetinin değişmez bir düsturu "Batıya açılmak ve akmak" olan Çin'i durduran tek kuvvet olduğu için tarih boyunca defalarca Çin'in saldırısına uğramıştır. Sadece son 200 senede dört defa Çin ve bir defa Rus işgaline maruz kalmıştır. En son olarak 26 Eylül 1949 da resmen istilâsına karar verilerek 13 Ekim 1949 da fiilen kızıl Çin tarafından istilâ edilmiş, halkının devamlı olarak ayaklanmasına rağmen (22 senede yüzden fazla) bu esareten henüz kurtulamamıştır.

Doğu Türkistan bütün tarih boyunca Türk devletlerinden bir çoğunun merkezi olmuştur. Eskiden beri hayvancılığı ve ziraat mahsulleri ile ün salmıştır. "Ergenekondan çıkış" devrinden beri demir madenleri ve altın ocakları işletilmektedir. Milletlerin sanayileştiği, buhar, atom ve elektronik devrini yaşadığı son iki asırda devamlı dış müdahaleler (Moskof ve Çin müdahaleleri) yüzünden ziraat, hayvancılık ve sanayide gereken inkisafı gösterememiştir. Bu sebeple fakir ve güçsüz kalmıştır. Gene de mahsullerinin bolluğu ve çeşidi, hayvancılık bakımından zenginliği devam etmiştir. Bu yüzden Moskof ve Çin'in gözü bir gün olsun Doğu Türkistandan ayrılmamıştır.

1949 da Kızıl Çin geldiği zaman 11.500.000 baş koyun, 1.600.000 baş sığır, 780.000 baş at, 68.000 baş merkep ve 20.000 baş deve vardı. Kızıl Çin halka et yemeği yasak ederek on sene içinde (1949-1959) koyun adedini iki misli artırdı (22 milyon). Uzun ve ince yünlü koyunlardan elde edilen yün 1960 da Amerikadan, 1962 de Avustralyadan fazla idi. 1950-1958 arasında Doğu Türkistanda üretilip Kızıl Çine sevkedilen hayvanî istihsal maddelerinden bazıları ve miktarı şöyledir: 1.759.000 baş koyun, 128.000 baş at, 6.405.000 adet koyun derisi, 2.600.000 takım deri elbise, 4.600.800 çift ayakkabı, 5.199 ton yün 985 ton süt mamülü.

Şurasını kaydedelim ki, Doğu Türkistana yakın küçük bir bölgede, en kötü cinsten ve çok az miktarda yetişeni hariç, Çinde at ve koyun yetismez.

Doğu Türkistanın ikinci zenginlik kaynağı ziraat mahsulleridir.

kızıllar geldiği zaman memleketin ancak % 23 ü ekime elverişliydi ve sadece vadiler ve nehir yataklarına inhisar ediyordu. Kızıl Çin yerli halkı cebren çalıştırarak, çöle sürerek Taklamakan çölünün mühim bir kısmını âbad etti. 1949-54 arasında 400 km uzunluğunda büyük kanal, 4000 civarında memba, 1000 kadar kaarız açarak ve eskileri de islah ederek on sene içinde (1949-59) ekilebilen araziyi % 58 e çıkardı. Bir misal olmak üzere su bilgileri vereyim; 1952 den 1949 senesine nisbetle hububat ekilen arazi artışı % 17, hububat artışı % 50; pamuk ekilen arazi artışı % 26 pamuk artışı % 204 ; yağlı dâne ekilen arazi artışı % 62, yağlı dâne artışı % 98 dir. İstihsaldeki artışın arazi artışından çok fazla oluşunun sebebi gübreli ve sulu ziraata çok fazla ehemmiyet verilmesidir. Öyle ki her fert günde muayyen miktarda insan ve hayvan gübresi getirmeye mecbur tutulmuştur.

Doğu Türkistan'da akla gelen her türlü ziraat yapılır. Mahsullerinin çeşidi ve kalitesi bakımından dünyada birincidir denilse sezadır. Ezcümle mahsul çeşitleri şöyledir: Hububat 10, yağ danesi 10, sebze 25, ilâç otu 30, meyve 20, çiçek 35, kavun 22, elma 34, üzüm 13, şeftali 11, kayısı 9 ve armut 5 çeşittir. 1958 de 88.000 ton ve 1959 da 281.000 ton pamuk istihsal edilmistir. (artış % 320) 1959 dan itibaren senelik hububat istihsalı 5.970.000 ton, yağlı dâne istihsalı 324.000 tondur. 1959 da yalnız Hoten vilâyetindeki bir ipek fabrikasında 140.000 ton ipek ve Uruçideki bir seker fabrikasında 30.000 ton seker istihsal edilmistir.

Dönüm başına elde edilen mahsul artışı bütün dünya rekorlarını kırıp geçmiştir. 1949 a nisbetle 1950 de hububattaki artış % 28, pamukta % 34, yağlı dânedede % 22 dir.

1950-58 arasında Doğu Türkistanda üretilip Kızıl Çin'e götürülen zirai istihsal maddelerinden bazıları ve miktarları şöyledir: 71.640 ton buğday, 22.424 ton fasulye, 345 ton kurutulmuş kavun, 215 ton kuru üzüm. 1959 da ihraç edilen meyva 1.130.000 tondur. Ve geliri tamamen Kızıl Çin'e gitmiştir.

Yukarıda arzettiğimiz, 200 senedir devamlı dış baskılar ve istilâlar yüzünden Doğu Türkistan asrın icaplarına uyamamış, bilhassa yeraltı zenginliklerini kesif ve işletme imkânı bulamamıştır. 1934-43 arasında Sovyetler, işgal ettikleri Doğu Türkistan'ı karış karış tetkik edip, o güne kadar bilinmeyen ve tahmin edilmeyen birçok maden yatakları keşfetmişlerdir. 1949 daki Kızıl Çin istilâsından sonra da 300 kişilik bir Çin mütebassis jeolog heyeti , daha modern aletlerle bu aramayı yenilemiştir. Neticede çok zengin petrol, demir, kömür, uranyum, aliminyum, altın, gümüş, wolfram, kalay, kursun, bakır, çinko molibden, elmas, civa, tasmun, tuz, selenyum, amonyak, kükürt, mika ve nadir maden yatakları keşfedilmiştir. Bunların rezervi hakkında bir kaç misal verelim.

Sadece Tanrı dağlarının güneyindeki iki dağda kömür rezervi 49 milyar tondur. 1959 da kömür istihali 250.000 ton idi. 1950 deki tahmini petrol rezervi 120 milyon ton iken, 1964 de bu tahmin 160 milyon ton olmuştur. Kızıl Çinde, çok az miktarda ve Doğu Türkistan yakınında petrol vardır ve Doğu Türkistan petrolü Kızıl Çin'in ihtiyacının % 57 sini karşılamaktadır. 1957 de sadece iki petrol işletmesinden 1.500.000 ton petrol istihsal edilmiştir. Demir rezervi 10 milyar tondur. İstihsale bir misal: 1962 de sadece Kumul vilâyetindeki demir-çelik fabrikasında 600 bin ton çelik ve 800 bin ton demir istihsal edilmiştir. Bütün memleket toplam altın rezervi 37 milyon ton tahmin edilmiştir. Yabancı mütehasıslara göre uranyum rezervi 12 trilyon kwh (kilovatsaat) dır. İki kızıl dev, Sovyet ve Çinlilerin araları iyi iken 1953-59 arasında beş uranyum işletmesindeki istihsal 4.680 kg idi.

Kısaca Çin kaynakları Doğu Türkistanın wolfram, molibden ve kaly rezerve için "dünyada birinci", ; manganez, kurşun, alüminyum ve fosfor rezervi için de "kazmakla bitecek gibi değil" tabirini kullanmaktadır.

Bütün Hür Türklere, Müslüman Alemine ve Hür Dünya milletlerine hitap ediyoruz: Acaba bu kadar geniş izahatı niçin verdik-? Şunun için ki, Kızıl Çin bugün masum kuzu postuna bürünüp Hür Dünya milletlerini aldatarak Birleşmiş Milletlere girmek istemektedir. Böylece, ilk hamlede, devletini ve zulmünü meşrulaştırmış ve bütün milletlerin tasdikinden geçirmiş olacaktır. Bir kısım Müslüman devletler onu tanımış ve siyasî ve ticarî münasebetler kurmuşlardır. Yegâne hür Türk devleti de bu yola girmiş bulunmaktadır. Bir an düşünölsün: Kızıl Çin'i 10-15 senede atoma sahip olacak güce eristiren faktör nedir? Tabir caiz ise, "bu değirmenin suyu nereden gelmiştir?" anlaşılsın istiyoruz. Esir Türkistanın ve Esir Türklerin feryadı duyulsun istiyoruz. 2500 senedir var olan ve daima Doğu Türkistanda yaşamış olan bir millet 750 milyonluk bir kitle içerisinde asimile edilmek, eritilmek kısaca yok edilmek istenmektedir; bilinsin istiyoruz.

İdeolojik görüşü ayrı olmakla beraber, Kızıl Çin evvelki Çin devletlerinin bütün siyasi emellerinin vârisidir. 2000 senedenberi Batıya her akınında Çini durduran daima Türkler olmuştur. Hem de her zaman Çin'in onda biri kadar bir nüfusa sahip olduğu halde. Kızıl Çin bunun idrakindedir ve artık, önünü kapatan bu kuvveti yok etmek kararındadır. Bunu yapmakla dünyanın en zengin topraklarına sahip olacağı gibi Batıya yapacağı akınlar ve dünyayı istilâ için en mühim bir üssü elde etmiş olacaktır. Ayrıca Batıdan, Sovyetlerden gelecek saldırıyı da bu müstahkem kale önünde durdurma imkânına kavuşacaktır.

Kızıl Çin idarecileri bunun için ilk hamlede (1949 da) 700 bin Türk'ü öldürmüşler ve 1.200.000 yetişmiş insanı da iş kamplarına

sürmüşlerdir. Evdeki kaşığa varıncaya kadar halkın her şeyini almışlar. şehirleri boşaltıp ahalisini Taklamakan çölüne sürmüşlerdir. Boş evlere Çinden getirilen muhacirler yerleştirilmiştir. 1949 da Çinliler nüfusun ancak % 3 ü iken bu nisbet 1962 de % 45 olmuştur (2milyon 100 bin). 1969 daki Çinli miktarı ise 4.500.000 idi.

İşkence çeşitleri akla hayale gelmeyecek kadar çeşitli ve vahşicedir. Öldürülenlere sahip çıkmak, almak, gömmek, hele merasim yapmak ve "ah, of!" diye ağlamak dahi yasaktır. Ölümler gübre fabrikalarına sevkedilmektedir. Zaten din yasaklanmış, mezarlar kaldırılıp yerli tarla yapılmıştır. Bu kadar istihisalden Doğu Türkistan halkına düşen göz yaşı, açlık ve ızdıraptır. Fert başına ayda 800 gram et verilmektedir. Şekeri sadece bes yaşından küçük çocuklar yiyebilir ve miktarı ayda 500 gramdır. Bunlara uymayanın cezası ölümdür.

Kızıl Çin idaresi, Türkleri Çinlilerle evlenmeye zorlamaktadır. Uymayanlara yapılan eziyet akılları durdurur. Karı-kocayı birbirinden ayırmakta, kadınları ve genç kızları doğar doğmaz ailesinden çekip aldığı çocuklarla birlikte Çin'e ve erkekleri iş kamplarına sevketmektedir.

Çinlilere "Çinli" veya "Hitay" demek, "Türk", "Türkistan" gibi Türklüğü hatırlatan kelimeleri kullanmak yasaktır. Şiddetle takip edilir. Mao'ya "diri Tanrı" ve Türkistana "Sirkiang" demek mecburîdir.

Oysa Kızılilar 13 Ekim 1949 da Doğu Türkistan'a girerken kendilerine "Doğu Türkistan Halk Kurtuluş Ordusu" adını vererek güya kurtarıcı rolü oynuyorlardı. Bu "kurtuluş"un (!) neticesi "ölüm" ve "sömürgecilik" oldu.

DÜNYA TÜRLÜĞÜNÜN SON BAĞIMSIZ KALESİ; TÜRK ALEMİNİN UMUT KAPISI AZİZ TÜRKİYELİ KARDEŞLERİMİZ!

Tarih boyunca Türk'ün ilâhî kudretinin tezahürlerini gören Türklük mümanları, bir yandan esaret altındaki Türkleri imhaya devam ederken, bir yandan da esir Türklerin tek umudunu son kalemiz Türkiyemizi parçalamaya, devletimizi yıkmaya gayret etmekte ve kendilerine "Halk Kurtuluş Ordusu" adını vererek, Türkistan Fediasının bir esini Türkiyemizde de hazırlamaya gayret göstermektedirler.

Şu elîm yıldönümü münasebetiyle gafille ve tekrar hatırlatalım ki: BİEDEN İBRET ALSINLAR! Bizler Dünyanın en korkunç yollarını, dağlarını aşarak kua uçuşu 2500 km lik mesafeyi CENNETTEN kaçmak için değil, bu yeryüzü CENNETİNE, bu iliklerine kadar sömürülmeye, bu zillet, işkence ve vahşete tahammül edemediğiniz için...ve bir de bu utanç verici barbarlığa gözler kör, kulakları sağırlanmış olarak ikaz etmek, onlardan istiklâliniz için yardım talep etmek için katettik.

Bütün Hür Dünya milletlerinin gözünden bu zulüm ve yağma saklanmaktadır. 1945 den sonra elliden fazla Asya ve Afrika sömürgesi hürriyete kavuşmaktadır. Bunların içinde bir tek olsun Sovyet ve Kızıl Çin sömürgesi yoktur. Birleşmiş Milletlerin "Self-Determination" prensibi ne oldu? 100 bin mevcutlu kabilelere bile hürriyet verilirken tarihte san ve serefle yaşamış, medeniyetler kurmuş, 60-70 milyonluk bir milletin en zalim iki emperyalistin pençesi altındaki inim inlemesine göz yummak müslim-gavrimüslim, bütün Hür Dünya milletleri için, en azından yüz kızartıcı bir ayıptır.

Hür Dünya milletleri bizi, Esir Türkleri ve Esir Türkistan'ı düşünmese dahi, uzakların yakın olduğu şu devirde, sırf kendi nefisleri için, "Sarı Tehlike"yi; "Çin Tehlikesi" ni düşünmelidirler. Doğu Türkistan Kızıl Çin'in batıya ve güneye, oradan Ortadoğuya ve bütün Dünyaya yayılması için bir atlama tahtasıdır ve bugün elindedir. Kızıl Çin'in atom enerji kaynakları ve üsleri de buradadır. Kızıl Çin'in bütün stratejik ham maddelerinin kaynağı ve deposu Doğu Türkistandır. Doğu Türkistan esaretten kurtarılırsa Kızıl Çin'in eli ayağı budanmış olur.

Sovyet kaynaklarından en son haber: "Kızıl Çin, Batı'ya doğru dokuzuncu akınına hazırlanmaktadır." Ey Hür Dünya milletleri! Bunun sekizini Türkler durdurdu. Dokuzuncusunu da yine Türkler durdurabilir. Pek yakın bir zamanda bu anlaşılacaktır. Korkarız ki, yarın çok geç olacaktır...

İSA ALPTEKİN
Eski Doğu Türkistan Hükümeti
Genel Sekreteri